

БЕОГРАД - Харанга коју воде против мене је њихова честитка за празнике!

Овим речима митрополит црногорско-приморски Амфилохије у разговору за Курир коментарише најаву црногорског тужилаштва да ће против њега поднети прекршајну пријаву због говора мржње.

- Увек постоји, од Христа па до данас, опасност да се говор љубави и поштовања прогласи за говор мржње. И Христов говор су прогласили таквим.

Због чега неки у Црној Гори ваше оштре изјаве виде као говор мржње?

- То је показатељ да у Црној Гори постоји један број људи који не знају шта је језик цркве Божје. Они припадају онима за које је пророк у своје време говорио да причају језиком мира, а у срцу им је рат и мржња. Они не разумеју да је језик љубави пребогат и да се испољава на различите начине.

Јесте ли икад помислили да су ваше речи претходних дана биле преоштре?

- У неким другим изјавама сигурно да сам понекад био оштрији, али изјаве о којима говорите су заиста биле пуне љубави према онима који самом намером да руше светињу показују мржњу незапамћену. Ако мајка или отац своје чеду кажу: „Пази, дете, ако туда идеш, пашћеш у провалију“, да ли је то језик мржње? Ако јесте, онда је цела Библија испуњена мржњом.

Какав је језик оних који заговарају рушење цркве на Румији?

- Њихов језик се проглашава за језик благотворни, језик мира и љубави, а језик који их благо или оштрије одвраћа од тог злочина, који ће се неминовно одразити на њих, на њихово потомство, на народ и на заједништво међу људима, проглашавају језиком мржње. Али ми смо већ дуже времена навикли на такво посуновраћено поимање језика љубави и језика мржње. Барем ми који смо живели у оном „комунистичком рају“.

Очекујете ли да ће црква на Румији на крају ипак бити срушена и како ћете је бранити?

- Надам се да неће. То би било безумље.

Нисте остали неми ни пред увођењем црногорског језика?

- Зна се којим је језиком народ на овом простору вековима писао. Све што је народ часно, честито и мудро имао да напише, написао је тим језиком, и то азбуком Ћириловом, азбуком светог Саве и светог Петра Цетињског. За Митрополију, за Цркву, за људе од науке то није проблем. Али за идеологизирани људе који покушавају да створе неки свој виртуелни идентитет одричући се свог вековног идентитета, то није довољно. Они покушавају да створе и нову азбуку. Очигледно је да међу домаћим језикословцима нису нашли никога да измишља те небулозе.

(Курир)